

باقلم : آقای دکتر ابوتراب رازانی

نشر در عصر ما

(۱)

نشر پارسی که به تشویق خاندان ایراندشت سامانی در اواسط قرن چهارم هجری از افق خراسان آغاز خودنمایی کرد در آنکه مدتی بهمت مردانی وطن پرست شاهکارهای چون شاهنامه منتور ابو منصوری نشر ابو المؤید بلخی (داستان گرشاسب) کتاب تاریخ سیستان. ترجمه تاریخ طبری ابو علی محمد بن محمد بلعمی (۳۵۲ هجری) تفسیر طبری بروزگار امیر منصور بن نوح (۳۵۰ - ۳۶۵ هجری) الینیه عن حدائق الادویه تألیف ابو منصور موفق بن علی هروی . البارع فی احکام النجوم ابو نصر حسن بن علی قمی (۳۶۷ هجری) حدود العالم در علم مسالک و الممالک (۳۷۲ هجری) بوجود آورد و آسمان ادب ایران را که بر اثر نفوذ بیگانه تیرگی گرفته بود روشنائی و صفا بخششود نظر این عصر بزبان محاوره نزدیکتر بود ولطفی خاص داشت و نویسنده‌گان هنوز از لحاظ جمله‌بنده پیرو شیوه نگارش عربی بودند ولی چنانکه قانون تکامل وارتقاء را در خود راست این نظر ساده رفتاره رفته بنشر علمی و تاریخی و سبک منشیانه گرایید در این عهد بزرگانی نیز چون ابو ریحان و ابو علی قسمتی از آثار فکری خود را بزبان فارسی نگاشتند و نویسنده‌گانی مانند ابو نصر مشگان و ابو الفضل بیهقی تاتاب و توان داشتند گامهای بزرگی در تکامل نظر پارسی برداشتند در مدت دو قرن فرمانروائی سلجوقیان و خوارزمشاهیان نیز نظر مدارج تحول و تکامل خود را می‌یافرند.

گرچه در آغاز این عصر کتب فارسی بشیوه تاریخ بیهقی و ترجمه طبری نگاشته میشد و با آنکه دقتی تأثیر بلعمی و بیهقی در نگارش زین الاخبار گردیدیزی سیاستنامه خواجه نظام الملک قابوسنامه عنصر المعالی فارسنامه ابن بلخی با رسالات

ناصر خسرو و کیمیای سعادت غزالی مشهود و شبهاتی در روش آشکار است ولی رفته رفته سبک منشیانه نصرالله منشی که حد فاصل طریقه گذشتگان (از لحاظ نویسنده‌گی) و آئین متكلمانه آیندگان (از حیث آوردن امثال و شواهد عربی و فارسی) است مورد توجه قرار گرفت و زمینه برای مغلق نویسی صاحب مقامات حمیدی و نویسنده هرزبان نامه و مولف عقدالعلی فراهم آمد و آوردن سجع و رعایت مناسبات لفظی و معنوی بدیعی بوسیله عوفی در لباب الالباب آغاز گردید و نورالدین زیدری مؤلف تفہة الصدور باعلاق نویسی پرداخت و اوضاع را برای ظهور وصف و نویسنده تاریخ معجم فراهم ساخت با این همه در همین عصر کسانی چون خواجه عبدالله انصاری در مناجاتها ، عطار در تذکرة الاولیاء و عوفی در جوامع - الحکایات تشرهای سوزناک و روان و ساده مینگاشتند و همین اصل در دوران فرمانروائی مغول نیز که عصر مکتب تاریخ وصف و جهانگشای جوینی است کاملاً دیده می‌شود چه در همین عهد کتاب گلستان و تاریخ گزیده و قرجمه رسائل اخوان الصفا و اخلاق ناصری و طبقات ناصری انتشار می‌باید با این همه عصر مغول را در دوران کمال تشریف شیانه پارسی توان خواند و از آن پس قدر بسته و در عصر صفویه به پستی می‌گراید زیرا هر چند در عصر جهانداری صفویان نشر از حالت تکلف بیرون می‌آید از لحاظ تلفیق جمل و آوردن واژه‌های عربی و میل با آسان نویسی صورتی بی‌مایه و سست می‌باید و آثار سبک هندی بویژه در عبارات نویسنده‌گانی که در هند میزیستند هویدا می‌شود ... در اوآخر قرن ۱۲ و اوایل قرن ۱۳ هجری در روش نگارش فارسی و انتخاب مضماین و موضوعات تحری تغییراتی شکرف پیدید می‌آید و این تحولات مژهون ارتباطی بوده که به مقتضای زمان از آمیزش با غربیان زوی مینماید چه هنگام فرمانروائی فتح جعلی شاه ملت ایران با ناسه کشور روس و انگلیس و فرانسه رابطه نزدیک می‌باید و بر اثر آمیزش‌های سیاسی و تجاری و آشنا شدن بعضی از ایرانیان

به پیشرفت‌های علمی و صنعتی مغرب زمین حس تقلید از اروپائیان خاصه‌بین کسانی که بدان دیار رهسپار گردیده بودند آشکار و کم کم استوار می‌شود و ادبیات فارسی رنگی نوین می‌یابد و روزنامه به معنی امروزی و چاپخانه سنگی و سربی پدیدار می‌گردد و با آنکه ظهور مطبوعه در ایران با اخر دوران صفویه (توسط ارامنه اصفهان ۱۱۹۹ هجری) میرسد رواج چاپ با همت عباس میرزا در تبریز عملی می‌گردد و باید سال تأسیس چاپ سربی را ۱۲۷۷ و چاپ سنگی را ۱۲۵۰ هجری در آن سر زمین مرد خیز انگاشت مهمترین عامل تجدد دارالفنون است که سال ۱۲۶۶ افتتاح می‌یابد و جزو وهای معلمان بر جسته این آموزشگاه از سال ۱۲۷۵ هجری ببعد برای چاپ بمطبعه علمیه (ناشر روزنامه علمی) اثری شگفت در پیشرفت تمدن و فرهنگ جدید بوجود می‌آورد.

این انتشارات نخست جنبه علمی دارد و بتدریج ترجمه نمایشنامه‌های مولیر و رومانه‌ای ژول ورن و آلکساندر دماحتی نگارش نمایشنامه‌های مستقلی منجر می‌شود بطوریکه پس از ترجمه «آوردی» و «سیز اتروپ» مولیر و نمایش آندو میرزا جعفر قراچه داغی هفت نمایشنامه بسال ۱۲۹۱ بزبان فارسی مینگارد و با چاپ سنگی در یک جلد منتشر می‌سازد سه نمایشنامه هم از میرزا ملک‌خان باقی می‌ماند که بسال ۱۳۲۶ در پاورقی روزنامه اتحاد تبریز چاپ و نشر می‌شود در همین سال روزنامه‌ای بنام «تیاتر» در تهران ایجاد می‌گردد که ماهی دوبار چاپ و در آن ضمن درج نمایشنامه‌ها از مضار استبداد و منافع آزادی سخن گفته می‌شود. در این نهضت تجدد طلبی که بر اثر ارتباط با غربیان و ترجمه آثار آنان و مسافرت جوانان ایران به فرنگستان پیش می‌آید خواه ناخواه قرایع نویسنده‌گان این سرزمین که قرنها در چهار دیوار معینی از مضامین محصور بوده کم کم بکار می‌افتد ساده نویسی رواج می‌یابد تمایل طبقه فاضله کشور بدانستن زبانهای بیگانه زیاد

میشود و روزنامه نویسان نیز الحق آتش تجدد خواهی د آزادمنشی را با نوشته های خویش در کانون دل مردم این آب و خاک برای رسیدن بدرگاه گردنشکان نردنی بانی بعظامت فلك زیر پای اندیشه نیرنگ نهادند و باز هم بمقصود نمیرسیدند روشن میساختمد و بر ارکان زور گوئی و جو روعناد نخست با کنایه و سپس با صراحت تمام می تاختند و در نتیجه آشنا تی خلق بزندگی ساکنان دیگر افکار جهان و دانستن سوانح انقلابات فرانسه و انگلستان نغمه مشروطه خواهی از این سرزمین برخاست و سرانجام پایه اقتدار سایه های خدا را فرو کاست در این کشمکش نمیتوان از نقش اختن که بسال ۱۸۷۵ در اسلامبولی چاپ میشد، قانون پرنس ملکم خان که در سنه ۱۸۹۰ در لندن منتشر میگردید حبل المتن که در ۱۸۹۳ در کلاکته خود نمائی کرد شریای قاهره که بتاریخ ۱۸۹۸ طبع شد و بالاخره پژورش که در ۱۹۰۰ چاپ گردید و نیز از مقالات و اشعار کاوه صور اسرافیل نسیم شمال مسلوات و نوبهار سخنی به میان نیاورد این جراید و بسیاری روزنامه و مجله و مقاله و شب نامه و مخصوصاً نطقه های بلیغ و آتشین و اعظام بر جسته خدمتی بزرگ به نهضت آزادی خواهی ایزانیان گردند و راه تحقیق در آثار مغرب زمینی هارا بفردم مشرق نمودند و سبک نوی که عبارت از: ساده نویسی آوردن لغات بیگانه و تقلید از افکار آنان بود بوجود آوردند.....

اینک که از نشر فارسی و تحویلاتی که در طی قرون متمادی بآن راه یافته و عوامل مؤثر تجدد طلبی سخن گفتیم باید به تحقیق مراحل و کیفیت نفوذشیوه نگارش غرب در نوشه های فارسی پرداخت و موارد نفوذ را آشکار ساخت برای توضیح این قسمت هر گاه روش نگارش فارسی را هنگام ظهور تجدد و آغاز ارتباط با مغرب زمینی ها روشن سازیم و به بیان خصوصیات آن پردازیم و سپس بذکر کیفیت نشر کنونی بیاغازیم مراحل تأثیر آشکار و جریان تقلید بخودی خود پدیدار میشود.

بز عم نگارنده مکتبی که شادروان سیدالوزراء قائم مقام فراهانی متخلص به
شناسی و متولد ۱۱۹۳ و متوفی بسال ۱۲۵۱ (دو سال پیش از انتشار نخستین روزنامه)
بوجود آورد درجه کمال نشر پارسی و نماینده کاملترین روش نویسنده‌گی پیش از
ارتباط ادبی با مغرب زمین است این سبک که در دوران خود قائم مقام هم شهرت جهانی
یافته و دانشمندان و نویسنده‌گانی چون امیر نظام حسینعلی خان وزیر فوائد گروسی
متولد ۱۲۶۳ و ابوالحسن میرزا معروف بشیخ الرئیس متولد ۱۲۶۴ پیرو این
مکتب پر ابهت بوده‌اند دلکش ترین طریقه ای است که تا این زمان در نثر فارسی
بویژه در نامه نگاری پدید آمده و ما با آوردن نمونه‌هایی از اثرات خامه معجز
نمای وی و پیر وانش می‌پردازیم تا بدینوسیله عظمت مکتبش را آشکارسازیم و بساخ
قسطه‌ها دست یازیم.

مرحبا ای عشق خوش سودای ما
ای دوای جمله علمهای ما

ای علاج نخوت و ناموس ما
ای تو افلاطون و جالینوس ما

کارهای روزگار ما همه نو و تازه است و مایه حیرت و تعجب بی اندازه جناب
میرزا محمد جعفر حکم و فتوی نوشه و از حضرت اعلیٰ بعزماء مقرون گشته
است که هر کجا خسته و رنجور است در موکب منصور نهاد تاعله و با درموقف
والانیفتند میهمان خیر و آگاه از قواد حریم در گام باین کار معین و مکلفند که
هر که را عارضه و زحمتی رسد فوراً خبر میکنند سبحان الله پس چرا باین شدت
از دل من غافلند که خود مایه و باوطاعون است و عاجز کن ارسطو و افلاطون.....
(نقل از منشآت قائم مقام)

مخدووما مکرها بیکاری و بی‌شغلی شما از راه مضایقه نبوده خودتان میدانید
که من رعایت احترام و حفظ مقام شما را برخود لازم میدانم و از هیچ نوع محبت
و مهربانی مضایقه ندارم از این هدیه که فرستاده‌اند نهایت امتنان حاصل شد و چون

هدايا و تشريفات مرحوم مغفور و قايم نگار برای دوستان مخلصين خودشان منحصر بهحلواي گز بوده و با يك فرق آن کام چندين نقر را شيرين ميکرد نخواستم که از رسم مالوف و عادت معهود ايشان تجاوز نمائيد لذا بهمان جعبه هاي گز بي مغز كفايت کرده ممنون شدم و گردانگه هاي چاي را اعاده دادم والسلام خير ختمان...
(نقل از منشآت امير نظام)

مخدوم معظم مهر بان از هکالمات پریروز با آن تعهدات صادقانه نتیجه‌ای ظهور نکرد اگرچه یقین دارم جمع تصورات بی تکلیف بنده را بیلاع جمیل ابلاغ کرده اند ولی دلم میخواهد نتیجه آن صحبتها را کتبیاً بالاختصاص خدمت شما زحمت بدهم که ارائه نمائید مخلص شمارا اگر کسی نسبت بدهد که وظیفه شناس نیست و آداب نمیداند بلاشبه خرق اجماع کرده و قرع اسماع زیرا که بفضل الله تعالى امروز اگر قلم بردارم حقوق و حدود دول را میتوانم تحدید کرد چگونه میشود بعداز سی سال مجاورت آستان قدس شئون و اختصاصات مقام منیع و موقع رفیع تولیت جلیله عظمی را ندانم . . .

از این نمونه‌ها برمی‌آید که اگر امروز نیز با همهٔ تکامل معنوی و وسعت سطحی که در شیوهٔ نگارش پارسی پدیدار گشتهٔ کسی خامهٔ بدست گیرد و در صدد نگارش نامه‌ای هنرمندانه بر آید حزدقت بیشتری در استعمال واژه‌های فارسی چیزی برسیک قائم مقام و پیروانش نتواند افزود . . .

ذاتي

من دگر شعر نخواهم بنویسم که مگس
ز حمّت میدهد از بسکه سخن شیرین است
(سعدی)